

CAPUT DECIMUM SEXTUM,

De fide.

ATque hæc de mediis salutis nostræ externis: sequitur internum, nempe **FIDES**, quæ est assensus fiducialis atque agnitus veritatis, quæ est secundum pietatem, in spem vitæ æternæ quam promisit, qui non mentitur Deus, ante tempora secularia, & manifestavit temporibus suis.

Ordo quem sequimur postulat, ut hic agamus de fide, ut patet ex libri hujus cap. 7. aph. i. quo media salutis ita distinximus. Suppeditat a. hanc fidei definitionē Apostol. Tit. i. v. i. & seqq. & hanc fidem appellat electorum, tum quia electis cōmunis est, tum quia est de communi salute, ut Judas loqui amat v. 3. & huc quoque referri potest Apostolica descriptio ejusdem, Hebr. ii. v. i. quæ etsi objectum fidei vocibus duntaxat generalioribus exprimat, tamen proprietates & effecta fidei officiumq; ejus emphaticè satis declarat hunc in modum. *Fides est ἀπόστολος eorum quæ sperantur, elenches rerum quæ non videntur.* ubi vulgatus interpres hypostasin vertit substantiam, quam propriè significat, vel substantiam, ut Heb. i. v. 3. & accipi solet aliquando pro audacia, fortitudine & præsentia animi. Utitur quoque Apostolus co. Heb. i. v. 14. & exponit v. 6. per παρόντα σιαν